

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 r. w Gliwicach

sprawy J. F. (D.-F.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale zainteresowanego D. Ś. (Ś.)

o podleganie pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu

na skutek odwołania J. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 5 sierpnia 2013 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób iż stwierdza, że odwołująca J. F. jako pracownik u płatnika składek (...) D. Ś. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu od dnia 20 marca 2013r.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 5.08.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że J. F. jako pracownik u płatnika składek (...) – D. Ś. w K. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu od dnia 20.03.2013r.

Organ rentowy decyzję z dnia 5.08.2013 r. wydał na podstawie przepisów ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. z 2009 r., Dz.U. nr 205, poz. 1585 ze zm.).

W odwołaniu do Sądu ubezpieczona J. F. wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za czas niezdolności do pracy w okresie od 28.05.2013 r. do 17.08.2013 r.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona podniosła, że z płatnikiem składek współpracuje od jesieni 2012 r., kiedy to 5.11.2012 r. zawarła umowę o dzieło na sporządzenie biznes planu na rozwój firmy w zakresie artystycznym.

Następnie ubezpieczona zawarła z płatnikiem składek w dniu 15.03.2013r. umowę o pracę – telepracę mającą charakter zadaniowy, na czas określony od 20.03.2013 r. do 31.08.2013 r. z miesięcznym wynagrodzeniem 10.500,- zł brutto, na stanowisku Managera do spraw rozwoju w wymiarze 3/10 etatu. Miejscem pracy ubezpieczonej było miejsce jej zamieszkania.

Ubezpieczona planowała pracować do końca ciąży oraz po jej rozwiązaniu.

Po przepracowaniu miesiąca w (...) – D. Ś., lekarz stwierdził niezdolność do pracy ze względu na stan płodu. Mając na uwadze dobro dziecka, ubezpieczona przerwała świadczenie pracy i powzięła decyzję o wykorzystaniu urlopu macierzyńskiego.

W dalszej części uzasadnienia odwołania ubezpieczona przedstawia rozważania, zdaniem Sądu nie mające związku ze sprawą.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosi o jego oddalenie uznając, że zaskarżona decyzja jest słuszna i zasadna.

Organ rentowy po przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym dokonał następujących ustaleń:

J. F. od 20.03.2013 r. została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego jako pracownik przez płatnika składek (...) – D. Ś. z siedzibą w K., ul. (...).

Płatnik złożył za J. F. miesięczne raporty imienne ZUS RCA za miesiące 03/2013 r. z podstawą wymiaru składek – 4.000,10 zł, 04/2013 r. – z podstawą wymiaru składek – 8.400,00 zł, 05-06/2013 r. z podstawą wymiaru składek – 0,00 zł oraz raporty o przerwie (...) za okres od 25.04.2013r. do 27.05.2013 r. z kodem świadczenia przerwy 331 (wynagrodzenie za okres niezdolności do pracy), od 28.05.2013 r. do 30.06.2013 r.

z kodem świadczenia przerwy 313 (zasilek chorobowy z ubezpieczenia chorobowego).

W dniu 3.06.2013 r. wpłynęło do ZUS roszczenie o wypłatę zasiłku chorobowego dla ubezpieczonej za okres od 28.05.2013 r. do 12.06.2013 r. w wysokości 100 % podstawy wymiaru świadczenia (niezdolność spowodowana ciążą).

Wątpliwości ZUS, co do świadczeń przed porodem zostaje zgłoszona do obowiązku ubezpieczeń z kodem tytułu ubezpieczenia właściwym dla pracownika.

Ponadto z pozyskanej umowy o Telepracę wynika, że umowa ta została zawarta na czas określony od 20.03.2013r. do 31.08.2013 r. na 3/10 etatu z przysługującym miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 10.500,00 zł.

Zdaniem organu rentowego w przypadku J. F. doszło do wyraźnego naruszenia zasad równowagi pomiędzy udziałem w tworzeniu funduszu ubezpieczeniowego, a wysokością świadczeń wypłaconych z tego funduszu wobec ustalenia rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt. 1 ustawy cytowanej na wstępie, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu podlegają osoby, które są pracownikami od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy.

Ponadto stosownie do treści art. 18 ustawy systemowej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt. 1-3

i pkt. 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt. 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt. 5 i ust. 12. W przypadku ubezpieczonych będących pracownikami podstawę wymiaru składek stanowi przychód z tytułu wynagrodzenia.

Jak wynika z zapisów art. 83 ust. 1 pkt. 3 oraz art. 86 ust. 2 pkt. 1 wymienionej ustawy ZUS jest uprawniony do przeprowadzania kontroli oraz do wydawania decyzji w sprawach zgłoszeń do ubezpieczeń społecznych i ustalania wymiaru składek.

Z powyższego wynika uprawnienie ZUS do przeprowadzania kontroli w zakresie wykonywania przez płatników składek i przez ubezpieczonych obowiązków w zakresie ubezpieczeń społecznych, w tym oceny zgodności z prawem tytułu stanowiącego podstawę do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami. Natomiast art. 38 powołanej ustawy stanowi, że w razie sporu dotyczącego obowiązku ubezpieczeń społecznych, ZUS wydaje decyzję osobie zainteresowanej oraz płatnikowi składek.

Sąd podzielił stanowisko organu rentowego i uznał, że niewątpliwie ustalone w umowie o pracę, świadczonej w wymiarze 3/10 etatu wynagrodzenie za pracę jest rażąco wysokie.

Uznał również uprawnienie organu rentowego w zakresie przeprowadzania kontroli w myśl przepisów art. 83 ust. 1 pkt. 3 oraz art. 86 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. z 2009 r. Dz.U. nr 205, poz. 1585 ze zm.).

Jednakże Sąd nie zgodził się z treścią zaskarżonej decyzji stwierdzającej, że J. F. jako pracownik u płatnika składek nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym od dnia 20.03.2013 r.

Fakt zatrudnienia ubezpieczonej, jak również wykonywania przez nią pracy zdaniem Sądu jest bezsporny, natomiast wątpliwości odnoszą się jedynie do wysokości wynagrodzenia.

Sąd uznał, że wydanie zaskarżonej decyzji jest niezgodne z przepisami prawa, ale wydanie ponownej decyzji przez organ rentowy tzw. decyzji wymiarowej, w której organ rentowy ustali podstawę wymiaru składki w ramach swoich uprawnień kontrolnych zdaniem Sądu jest konieczne.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji.

SSO Maria Gawlik

Z/

1. uzasadnienie odnotować,
  2. odpis wyroku z uzasadnieniem
- doręczyć organowi rentowemu,
3. kal. 14 dni lub z wpływem.

G-ce, 2014-05-05

Sędzia